

зыкъ да бы списувалъ секой, кой каквò е воз-
 мóженъ, на своѣмъ ѡзыкъ по правила та на-
 една обща, а не помѣстна граммати́ка, отъ
 ко́рто не произходи дрѹго нищо, то́кмо без-
 полѣзное крѣпкòваніе (порицаніе). И́кно е про-
 чее всакомѹ, защо е потрѣвна една обща грам-
 мати́ка за сичка та Болгаріа, по ко́рто трѣвѹ-
 ва сички да послѣдѹватъ своѣте списаніа, а
 не секой да писѹва по своѣто помѣстно про-
 изношеніе безъ никакво основаніе и доказъ-
 телство, и своѣто то́кмо помѣстно нарѣчіе
 да захищава и да оублажава, а чѹждо то,
 лошо или доврò безъ разборъ да оѹкорява
 и оѹничтожава. Но това дѣло не е дѣло
 на-единъ человекъ, но на мнозина, защо то
 секой самъ, или по своѣто бестѣственно само-
 лѹбіе не оцѹтително влекомъ и прелцѣемъ, и-
 ли самоинѣнїемъ взнамаа, или неразсѹднымъ
 къ помѣстномѹ отѣчествѹ своємѹ лѹбленїемъ
 и предпочтѣнїемъ преклоняемъ, или за некѣ-
 жестко на-различни те во всакомъ странѹ (дер-
 заю рещи и во всакомъ градѣ и селѣ) про-
 изношеніа, лесно мóже да се оѹклони отъ
 правый и приискрений Болгарскій ѡзыкъ, ако
 не бысе держалъ всегда крѣпко за неговыатъ
 истòчникъ. И каквòто не мóже никой да се
 отрече защо Болгарскій ѡзыкъ е произтекалъ